

Det kan man selvfølgelig altid diskutere, om det er den rigtige måde at gøre det på, for ulempen ved et så bredt sammensat udvalg er, at det tager tid, at der er en risiko for, at man ikke bliver enig, og at det, man kan blive enig om, er for svagt til at løse problemet.

Men det viste sig jo, at de ulemper ikke i noget særligt omfang gjorde sig gældende for Wilhjelmudvalgets arbejde. Tværtimod var det et meget effektivt arbejde, og man blev forbløffende enig om forbløffende meget.

Den rapport var færdig i efteråret 2001, overladt til politikerne, og så kunne man jo forvente, hvad enten man var fra landbruget eller de grønne organisationer eller nogle af de mange andre, der ydede en konstruktiv indsats i den sammenhæng, at der blev taget politisk stilling til den. Hvis der i den sammenhæng var politiske kræfter, der havde svært ved at overskue omkostningerne eller havde svært ved at finde pengene, så var det jo et politisk problem, som man måtte forholde sig til.

Den vilje har desværre ikke været der siden november 2001, fordi der kom et nyt flertal, og det grønne flertal blev til et mindretal. Situationen er jo, at der intet er sket på området, fordi man har sendt alle overvejelser i fornyet udvalgsbehandling, fordi man venter på, om der er forbedrede tilskudsmuligheder fra EU, og fordi man nu lige skal have en ekstra runde og overveje. Derfor er der intet sket på området i over halvandet år, det er virkeligheden i det.

Nu kommer vi så oven i købet i en så usaglig diskussion, at regeringspartierne ikke engang vil tage stilling til, om de i princippet synes, at anbefalingerne fra Wilhjelmudvalget er relevante og bør gennemføres. At man siger: Vi synes, det er en god idé med vandløbsnære områder, fordi det er en af de naturtyper, der er allermest trængt, som forsvinder med størst hast, men vi skal også finde pengene og prioritere. Det havde været fair.

Hvis man havde sagt: Jamen der er brug for øget naturpleje, men amterne har jo svært ved at deltage, fordi deres økonomi er skåret ned, og der er også stramme tider på statsbudgettet, så derfor skal vi lige have prioriteret. Det havde også været fair, men det gør man ikke.

Man siger, at det er nogle totalt usaglige, tilfældige, ligegyldige anbefalinger, og det er altså en hån mod Wilhjelmudvalget, i stedet for at påtage sig sit eget politiske ansvar for at finde pengene og prioritere det, så bare at begynde at håne det udvalgsarbejde, som erhvervsorganisa-

tioner og grønne organisationer og andre har brugt utrolig meget tid og mange kræfter på at lave. Det synes jeg ikke man kan være bekendt.

Når der efterlyses finansiering i forbindelse med et beslutningsforslag, vil jeg bare i al stilfærdighed sige til Venstres ordfører, at jeg ikke mindes, at der i bemærkningerne til et eneste af de beslutningsforslag, som oppositionen – dengang den nuværende regering var i opposition – fremsatte, stod noget om finansiering overhovedet. Det var i øvrigt beslutningsforslag, der var karakteristiske ved meget stor enkelhed og kortfattedhed, typisk på 2 linjer.

Men sagen er jo, at finansiering det er noget, man må aftale i forbindelse med finansloven, og hvis regeringen synes, at det her er fornuftige forslag, så indbyd dog til en forhandling om at finde den nødvendige finansiering. Den er jeg sikker på at vi gerne deltager i, ikke ved at sælge statsskove ganske vist, men det kunne jo være, at der var andre muligheder. Indbyd til forhandling om finansieringen, vi deltager gerne.

Kl. 15.00

Men kort sagt, grunden til, at der ikke er nogen vilje til for nuværende at yde den naturindsats, som handler om nogle af de mest pressede naturtyper, er jo, at det er sendt i udvalg med henblik på ikke at skulle finde penge foreløbig, for dem har miljøministeren ikke ret mange af.

Jeg synes i øvrigt, at miljøministeren skulle vende tilbage til den ærlighed, han havde i den første måned af sin regeringstid. Dengang hed det: Ja, der er skåret ned på miljø- og naturområdet, fordi vi har prioriteret sygehuse højere. Den begrundelse kan han jo ikke bruge mere, fordi nu er de ekstra 1½ mia. kr. til sygehusområdet også forsvundet, nu er det til flere fængsler og den slags, det lyder måske mindre tiltrækkende. Men vend dog tilbage til ærligheden og sig, at det her er en politisk prioritering. Vi har nedprioriteret natur- og miljøområdet. Det er det, der er tale om.

(Kort bemærkning).

Nina Berrig (KF):

Nu tror jeg, jeg forstår risikoen ved at fatte sig i korthed. Hr. Jørn Jespersen har ikke forstået, hvad jeg sagde, så nu vil jeg tillade mig at prøve én gang til.

Jeg gjorde meget opmærksom på, at vi fra konservativ side har læst Wilhjelmrapporten, og vi har også fundet, at der er mange gode forslag. Men forudsætningen for, at vi vil gå videre, er, at vi vil have en vurdering af omkostningerne og